

Kísérő

A VÁCI EGYHÁZMEGYE KÓRHÁZLELKESZI SZOLGÁLATÁNAK LAPJA 2016/4

Ádvent - Karácsony

Pilinszky János: A várakozás szentsége

Mire is várakozunk ádvent idején? Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga a teremtő Isten is testet öltön. *Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént.*

Ez a magatartás, ez a várakozás nem új. A felületen az ember köznapi életét mindenkor könyörtelenül meghatározza az idő három - múlt, jelen és jövő - látszatra összebékíthetetlen fázisa. A felületen igen. De nem a mélyben. Ott, a mélyben mindig is tudta az emberiség, hogy tér és idő mechanikus határait képes elmosni a minőség, a jóság, a szépség és igazság ereje. Elég, ha a nagy drámákra vagy a nagy zeneművekre gondolunk, melyek titokzatos módon attól nagyok, hogy többek közt alkalmat adnak arra is, hogy *a jövőre emlékezzünk és a múltra várakozzunk.*

A minőség ideje időtlen. Amikor Bach passióját hallgatjuk: *honnét* szól ez a zene? A múltból? A jelenből? A jövőből? Egy bizonyos: mérhetetlenül több, mint kegyeletes megemlékezés és sokkalta több, mint reménykedő utópia. *Egyszerre szól mindenfelől.*

Az ádventi várakozás lényege szerint: várakozás arra Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódáról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten *valóban* megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek - megszületvén Betlehemben - maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Ádvent idején mi arra

várákozunk és az után vágyódhatunk: ami megtörtént és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk Vágyódunk utána és várákozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az ádventi várákozás hasonlít a megemlékezéshez, de valóban mindennél távolabb áll tőle. *Valódi várákozás*. Pontosan úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és *örök újszülöttként* a karjai között tart.

Forrás: Új Ember, 1975. december 14.

Karácsonyi ajándék ötleteim:
az ellenségednek megbocsátás, az ellenfelednek türelem,
a barátodnak szeretet, a partnerednek szívesség,
mindenkinek jóindulat, minden gyermeknek egy jó példa,
magadnak tisztelet. *(Arnold Oren)*

Medriczky Andor: Karácsonyi pásztorének

Betlehemi kis jászolban
Isten fia jött közénk,
Meváltani minden embert
Gazdagot és a szegényt.
Szeretetet áraszt máris:
Kis kezét nyújtja felénk.

Betlehemi kis jászolhoz
Jöttek szegény pásztorok,
Angyalszózat hívta őket
Az istálló ragyogott.
S hoztak ami tellett tőlük:
Báránkát, juhászbót.

Később jöttek a királyok
Ajándékkal gazdagon,
Tömjén, mirha és aranykincs
Csillog-villog a napon.
Mert király Ő, a kis Jézus,
Övé minden hatalom.

Most mi jöttünk,
hazátlanok,
Legszegényebb hívei,
Vándorúton, kincsek nélkül
Szívünket kiönteni.
Kicsi Jézus segíts minket
Hinni, túrni, küzdeni...

1951

„Zavarba jövök, és elpirulok, Uram, ha földézem születésedet és körülményeid, és ha az enyémmre gondolok. Te, az Isten, teremtőm nekem és a mindenségnek, istállóban születtél, én pedig palotában; téged ökör és szamár között szegény pásztorok, engem - ki por és féreg vagyok a te színed előtt - udvari emberek nyüzsgő tömege vett körül. A te szüleid szegények, az enyémmek fejedelmek; te szegénységben jöttél a világra, én gazdagságban.” *(Rákóczi Ferenc)*

Wass Albert:

Karácsonyi versek I.

Bajorerdő. Zimánkós fenyvesekből
előoson a téli szürkület.

Gunnyasztó házak ködrongyokba bújva
koldus szatyorban gondot gyűjtenek.

Egy vonat sípol messze valahol.
Fulladtan vész el fák között a hang.
Sóhajt az erdő. Csönd. Valahol messze
kísértethangon fölsír egy harang.

Olyan este ez is csak, mint a többi:
olyan a színe, nyirkos ködszaga.
Pedig valahol szent titokpalástban
csodát takargat ez az éjszaka...!

Angyalok húznak a világ fölött.
Hírét hozzák, hogy földre szállt a béke!
Megszületett az Igazság, a Jóság,
akit úgy vártunk: megszületett végre!

Keresik régen bölcsek és királyok,
papok, költők és koldusok.
Világmegváltó konferenciák
várják jöttét és fényes trónusok!

Megérkezett. Bámulják bamba szemmel
barmok, cselédek, pásztorok.
Talán van olyan is, aki letérdel
s valami együgyű imát motyog.

A jászol fölött fölragyog egy csillag,
néhány angyal és gyermek énekel...
Szelíden száll az ének és a pára
szurtos ólból a fényes égre fel...

Aztán a barmokat itatni hajtják.
A hajnal megnyergeli rőt lovát
és robotos nyomán a szürke élet
megy úgy, mind eddig, megy tovább.

Mintha nem történt volna semmi sem.
Meresztgetik szemeiket a kandik:

királyok, bölcsek, költők, hadvezérek...
amíg lassan a csillag is kialszik.

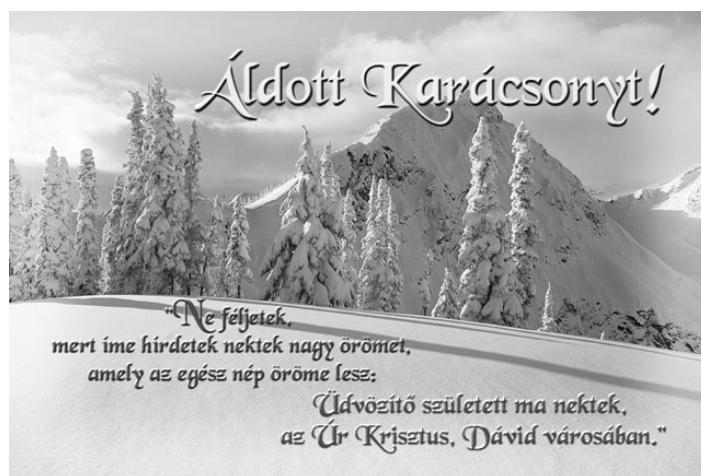
A zord-sötét zimankós fenyvesekből
előoson a téli virradat.

Ködrongyokban gunnyasztanak a házak
s vacognak vedlő gondjaik alatt...

Plarnhof, 1945. Karácsony

Karácsonyi áldás

*Amikor a Betlehemben született
gyermekre emlékszel, hajolj meg
a tulajdon szívedben élő gyermek
előtt, és kövesd álmaid csillagának
fényét, s tudd, Isten veled van, bárhová mész is.
Hagyd, hogy az istállóban született
remény megmutassa neked, hogy az
Úr egy kisgyermeken át is képes meg
változtatni a világot. Karácsony
szelleme egész évben melengesse lelkedet!
Béke és kegyelem kísérfjen utadon az Atya,
a Fiuú és a Szentlélek Isten nevében a világ végezetéig!
Ámen*

A lapot írják, szerkesztik a Váci Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatának munkatársai.
Felelős: Dr. Faragó Artúr egyházmegyei kórházlelkész.
Vác, Migazzi tér 1. ✉ H-2600 Vác, Pf. 167.
☎ (+36)27/814-114 📠 (+36)27/814-101 📧 iroda@korhazlelkesz.hu 🌐 korhazlelkesz.hu